

Пустинни брѣгове мълчатъ,
Екъ стонътъ не посрѣща. . . .
И салъ понѣкога Харонъ
Намръщенъ ги изглежда.

И пакъ намръщенъ и сърдитъ
Той кара своята варка. . . .
Срѣдъ мрака татъкъ надалечъ
Тя надъ вълни се мѣрка.

24

